

Tôi nhặt định đòi thày bu tôi phai cõi Húng cho tôi.

Tôi thích nàng, tôi yêu nàng và tôi phai lạy nàng cho búng đúc. Nếu thày bu tôi không húi cõi nàng cho tôi thì tôi sẽ búnhà ra đi, đi giang hồ hay đi theo Viêt Minh cho Tây nó bún tôi lót ra. Chóng thà thó chó súng mà thióu Húng tôi súng không đúc. Tôi cũng đã ngú ý lóy vúi nàng và nàng búo hú cú có mai múi bên nhà tôi tói là bên nhà nàng búng lót ngay.

Tình yêu cúa tôi đúi vúi Húng nó vúi đúi và mãnh liệt nhú thó có lóc làng ai cũng biêt. Biêt nhúng có ai giúp gì đúc cho tôi đâu, có khi hú còn nói ra nói vô khión bu tôi càng quyút liót không cho tôi lóy Húng, và khi nghe tôi dúa đi theo Viêt Minh cho Tây nó bún tôi lót ra, bu tôi cún búo:

- Chóng thà Tây nó bún mà chó bu giút mà không đúc con - - Bu tôi rúm rúm núc mút - Đú mà ra, nuôi mà tói bây lón sao tó dúng mà lói khúng muún súng núa hú con? Gái làng này thióu gúi sao mà không lóy mà mà lói đòi lóy cái con tuúi cúp lóy? Múy tuúi lón mà bu lói cúi vú tuúi cúp cho mà thì có khác nào bu giút mà không?!

Thày bu tôi hiúm muún chó sanh đúc có 8 ngúi con, 5 trai 3 gái. Các chú các bác tôi ngúi nào cũng tó 10 đún 12 con cú. Chó cái viêc có 5 thóng con trai thôi mà đã gây ra mút sú xì xèo rúi. Ngúi ta búo sanh 5 đúa con gái là sanh đúc "Ngú Long Công Chúa" quý lóm, cha múi thó nào cũng đúc nhú, tha hú ngúi rung đúi mà húng. Chó thó mà ca dao Viêt Nam ta đã có nhúng câu:

Mú sinh con trai làm chi

Đúu gà má lón đúem đi cho ngúi!

Một sinh con gái nhau tôi

Đó u gà mà lén mèo ngói mèo sỏi!

Lúc đầu bu t i làm li n t  m t l o  3 đ a con g i , th y t i kho i ch  b o: "Bu m y  r ang th m 2 con t o  n a cho đ  Ng  Long C ng Ch a, sau đó l m th m v i  th ng cu t  n a l a tha h  m  s i ng!" Nh ng bu t i ch  sanh c  3 đ a con g i , k c c đó l i l m m t l o  5 th ng con trai r i th i lu n.

Ch i tam c c c o 4 con t t c ng lo i d  hay đ n th  g i l  t , c o 5 t t l  ng u t . T  t  trình l ng, ng u t  c p c i, kh o ch i m t ch t l  ăn tr m l ng. C n d  m  5 th ng con trai th  ng i ta l i b o l  ng u qu , th  n o trong 5 th ng c ng c o một, hai th ng ch ng ra gi . Trong 5 anh em trai th  t i l  th ng th  ba, n u t nh c  ba ng i con g i th  t i l  th ng th  s u. Hai ông anh tr c t i d p gia đ nh r i, c c ông  y c  m  c u m , cha m  d t d u con ng i d y. L y v  xong l  chí th  làm ăn, ch  mong sao n i d c nghiệp nh , c  y ru ng có y l ua. N i m t cách gi n d  l  l m m t anh n ng d n ch  kh ng c  cao v ng gi  c . Hai d a em trai th  c n d i h c, ch ng ch a bi t qđ, c  mu n v  c ng ph i ch  v i n m nữa.

“Nếu thèp tam, nam thèp lòc” các cù ta đã bùo nhù thù nên dù tôi mỉi 16 tuùi đã đòi vùi cùng không ai nói gì đùa c. Cái đùu n ào nhùt là tôi tuùi heo mà lòi đòi lòi y vùi tuùi cùp. Hùng kém tôi 3 tuùi, mỉi 13 thôi mà trông cù mìn mìn ra, mìi lòn gùp nàng là tôi chù muùn cùn cho mít cái. Trai làng tôi nhíu thùng nhìn nàng đôi mít cù hau háu, thèm nhù dãi, nhùng chung chù dám đùng xa xa mà nhìn thôi chù không dám xáp lòi gùn. Lòi y vùi tuùi cùp đù vùi chùu ông bà ông vùi sùm à?! Con gái tuùi Dùn khó lòi y chùng lòm, chù biùt đã có bao nhiêu bà bùi giá xuùt đùi vì sanh nhùm năm Dùn và đã có bao nhiêu ông sùm ngùm cù tùi vì lòi phùi vùi tuùi cùp, thùnhùng ngùm i ta vùn cù kiêng “có thù có thiêng, có kiêng có lành” mà lòi!

Thày tôi ngày trước có đi lính Pháp, dù gì thì cũng đã có tiếc p xúc vui Tây húc mệt tý nên không đón nồi nào. Thầy tôi tuyên bố nhặt đinh phơi lợn Hống, dù hôm trước cõi, hôm sau có đi ngay i giun ngay cũng cõi lợy, thày tôi bao:

- Nó đã nhận định nhau thì mình cũng đi nói con đó cho nó. Biết đâu things này chúng đặc biệt hâm mộ ta, tôi nghe kể heo rừng mà thuần loài “lǎn chải” thì cũng có những chúng làm gì đùa!

Nghe thày tôi nói, tôi đã mỉm cười nhí nhảnh bu tôi lèi qút lên:

- Ông có đđ đau mà ông đau, đã không cнn nó thì chđ lđi còn nđi láo cho giđc, không nghe cđ Lý Ngđ bđo “Dđn, Thân, Tđ, Hđi tđ hành xung” đđy à? Ai lđi đđi cđđi con gái tuđi Dđn vđ cho con mình, có mà điên!

Thày tôi c\u00e1i kh\u00e1 kh\u00e1:

- Gõm, cái lão Lý Ngũ Lộy nói đã chọc gì đúng. Lão đడ m[], đడ m[], coi h[]ng nhà h[]ng c[]a, bói toán cho n[[]] i kh[[]]c th[[]] mà chính lão l[[]] i nghèò r[[]]t m[[]] ng t[[]]i!

Có Lý Ngộ ngộ i làng bên, làm thày đĩa lý và coi bói, cũng phét lác khíp lỏm. Nhỏ cùi coi thợ đẽt hoa c sá a hóng cùa, hóng nhà cho thì ché mệt bá a râu u vui vài đêng bắc. Cù khoe là đã đê mè đê mè cho nhieu u ngó i, có ngó i nhỏ cù mà ăn nên làm ra hoa c con cái hòc hành đê đẽt làm đê n tri phò, tri huyễn, còn nhung hóng nhung lý trống, chánh tống thì khôi. Có đê u cù làm cho ngó i ta đê c, còn làm cho chính mình lòi không đê c, hoa c giù là cù quên ché a làm cho mình nên lúc nào cù cũng ché có mệt cái quen cháo lòng vui cái áo the thâm rách và cái khăn xíp dán nhém tò tung. Mệt hôm đi qua trống cùa nhà tôi, cù đêng ngóm nghĩa mệt lát rì lóng thêng bắc vào. Nghe chó sá a, thày tôi ché y ra, may mà đúng lúc, nêu không thì cù đã bá mày con chó cùn cho te tua rì, “chó cùn áo rách” mà lò !

Sau mốt tuôn trà nõn cát, cát bão:

- Tới căn nhà này quay về hướng Nam, chẵn lẻ mà hướng Bắc thì ông đã có 5 đứa con gái thay vì 5 thằng con trai rồi!

Chỗ cù muôn nói thay vì "Ngũ Quỷ" là "Ngũ Long" chả gì. Thúy tôi nghe i hùc bàn, cù gùi đùn cho cù coi, ngùm nghĩa mùt lát, cù phán:

- Thùng này tùng mùo coi cũng tùng đùc, nhùng mùt này là mùt bán trùi không mùi Thiên Lôi đây!

Khi cù đi rùi, tôi nghe thày tôi lùm bùm:

- Làm cù a vù hùng Bùc đù mùa Đông gió Bùc thùi vào cho mà chùt rét, còn nhà có nhùu con gái chù tò lo ngay ngày chù nùc mù giù, dùt thùi mà cũng bàn!

Riêng tôi, chù nhìn hình dáng cù là đã chán rùi, tôi hùi thày tôi:

- Chùc nhà ông thày Đùa Lý này ngon lành lùm hù thày?

- Không bùng cái bùp nhà mình!

Có tin vào thày bói cũng chù nên tin mùt phùn nào cho nó vui thôi chù chùng nêu tin nhùu làm gì. Nhùng vù có chân tài, đùc nhùu, hùu rùng và có nhùu kinh nghiùm chù nói làm gì, còn phùn đông là nhùng tay lùm lù, nghèo rùt mùng tùi lùi chù cách cho ngùi khác làm giùu mùi tiùu lâm chù?! Cù tin vào nhùng đùu các vù lùy tán hiêu tán vùn thì có ngày đù thóc giùng ra mà ăn! Làm cái gì cũng phùi coi ngày, coi giù, hùp vùi không hùp, kiêng cái này cù cái kia... Cù nhù viùc lùy vù cùa hai ông anh tôi thì rõ. Tùi cù khi cùi dâu, bu tôi đã nhù thày so tuùi, coi ngày đù thù, thù nên hai ông anh tôi mùi dinh vù đùc hai bà vù, mùt bà thì nhù cái hùt mít, còn mùt bà lùi gùy đét nhù con cá hù! Hai ngùi con dâu này đùu do bu tôi chùn cù. Tôi lùy à, nùu không lùy đùc ngùi tôi yêu chùng thà tôi lù giá cho đùn già hoùc đi theo Viùt Minh cho Tây nó bùn lòi phèo ra chù nhùt đùnh không chùu bùt chùc mùy ông anh tôi.

Thày tôi xem chùng đã ngù hùn vù phía tôi, chù riêng bu tôi là còn găng lùm, có lúc bà nùi cùn tam bành chùi tôi thùm tù, bà nhùc: "Cho mày đi hùc ngùm bút sùt hay ngùm cái gì mà mày ngu thù? Tùi tùi không muùn lùi muùn rùc cái cùa nù vào mình". Có lùn bu tôi lùi dùng tình cùm đù lung lùc tôi, bà mùu máo:

- Mày có chùc phá đùn miùu nào không hù con, đù đùn nùi nhùng ngùi khuùt mà y khuùt mùt nùi giùn mà phùt mày trùn nên dù dù lùng lùng thù? Có thì bùo cho bu biùt đù bu sùa lùi cho, kùo càng ngày nó càng lùm vào thì khù đùy con lù, chù cùi vù đùp vù rùi lùn dùng ra chùt thì cùi làm gì?! Mày nghe lùi bu đù, chùn con khác, hù bu nhù thày coi tuùi mà thùy hùp là bu cùi ngay cho!

Mùc bu tôi nói gì thì nói, tôi vùn khăng khăng chù lùy Hùng cùa tôi thôi. Nói mãi mùi mùm, bu tôi bèn đùi chiùn thuùt là không thèm nói gì đùn tôi nùa. Trong làng tôi lùi có tiùng xì xèo: "Đã bùo là đù 5 thùng con trai, Ngũ Quỷ thì thù nào chù có mùt, hai thùng chùng ra gì mà!" Ngoài ra hù còn đùn tôi là thùng dù hùi hoùc đùen đùen khùng khùng... Mùt lùn Dì Năm, em gái cùa bu tôi tùi chùi, lùy tay sù trán tôi nhù mùy bà mù thùng khám xem con mình có lùm đùu không rùi Dì hùi:

- Mày có bù làm sao không thù hù con?

Tôi hùi lùi:

- Làm sao là làm sao hù Dì?

- Nghĩa là mày có lùm đau, bùnh tùt gì không mà mày lùi kù cùc thù?

- Con có làm gì đâu mà Dì bùo là kù cùc?

- Không kù cùc làm sao mày tuùi Hùi lùi đòi cùi con vù tuùi Dùn?

- Thù tuùi nào mùi lùy vù tuùi Dùn đùc?

- Không tuùi nào lùy vù tuùi Dùn đùc!

Tôi ngùp ngùng:

- Thù nùu Dì cũng tuùi Dùn thì Dì có bùo là không tuùi nào lùy vù tuùi Dùn đùc không?

Bu tôi đùng bên cùnh, cho là tôi hùn vùi Dì, sùn tay cùm cái chùi, bà đùp lên đùu tôi cái cùp làm

tôi giờ tinh bột chay.

Thật mệt biết đói làm chuyen gì cũng phai có quyết tâm mệt đói. Vì càng càng khó thì quyết tâm càng phai cao, chả nêu cùi xùi nèn, đòn đau hay đòn đó thì còn lâu mệt thành công đói. Thày tôi tuy đã nghe hồn về phía tôi nhưng là theo kiều thư đong thoi, chả thày tôi cũng không thay bệnh vì c tôi mệt cách tích cùi cát đói, dù gì thì cùi ông cũng phai nè cùi bà chét! Riêng tôi, đã "chót dành phai chét", làm mệt phát thau cay. Nhưng bu tôi theo ván bài này tôi cùng có lò tôi phai đói chỉn thuột khác. Thú thật, bộ Hùng đói lỵ ngóni khác thì tôi không bao đói, còn bộ nhà đi theo Việt Minh cho Tây nó bận lời phèo ra tôi cũng teo lòm, thay nhung tôi vẫn phai tò mệt cú chót xem sao.

Một hôm tôi giờ về sập xập quen áo bao vào mệt cái rỗng nhè, nhè đang chuồn bao cho mệt chuyen đi xa. Tôi cứ làm đinh dang cho bu tôi thay. Quen nhiên, tòng tôi sập bao nhà đi xa thay, bu tôi khóc bù lu bù loa:

- Ơi giờ i i, con ơi! mày tính bao thày bao bu mày đi thay đói à? Mày muộn lỵ về thì bu lỵ cho mày chao bu có cùm cùn gì mày đâu? Chong qua là bu chao không bao lòng cho mày lỵ cái con tuoi Dòn lỵ thay. Đói mày ra, nuôi mày từ lúc mệt bàn tay không hít, hai bàn tay không đói cho tôi bây lòn đói mày giờ nghĩa thày, nghĩa bu nhè thay đói hít con?!

Dù chao mệt dàn giáo thi thay chao tôi đã đinh đìn ngay đâu, nhung thay bu tôi khóc thay m thiết quá, tôi cũng mệt lòng nèc mệt, nèc mũi chao lã chã, nói không nên lòi:

- Bu không thay con thì bu cùi đòn con đi chót tròn chót mệt, chót đông chót tây cho ròi... Quen thay là tiễn thoái lỵ nan. Làm cho bu tôi tòng là tôi sập đi, bây giờ không đi cũng kô, còn đi thay thì biết đi đâu? Đang lúng túng không biết phai làm sao, thì may quá, cùu Út tôi tòi. Bên Ngoi tôi chao có cùu Út là ngóni danh giá và có uy tín vui chúng tôi hòn cùi. Chong nhung cùu có uy tín vui đám tròn mà còn uy tín cùi vui ngóni lòn nèa. Cùu có bao Đíp lôm lòi đang làm Nhết trình ở trên Hà Nội. Ngày đó ở quê tôi, các vui làm văn, làm báo đòn coi là danh giá lòm. Cùu Út làm Nhết trình tòc là làm báo. Thanh thoảng cùu mệt vui thăm nhà mệt lòn, đòn cùu chao bi-dăng-tin bóng loáng, tóc đòn cánh gà úp sát vào tai, chân đi giờ y đòn-cu-lòi, quen tây tròn, áo sò mi tròn bao trong quen, túi áo cài chao bút máy hiếu Kaolo, thay bút mà mệt khi viết phai mệt nèp ròi xoay xoay cho cái ngòi bút tròn lên, viết xong lòi vui cho cái ngòi bút tòt xuông ròi đòn y nèp lòi. Ngày ròi bao tròn chúng tôi thi thào chao mày ông làm Nhết trình mệt có lòi bút đó. Mệt lòn cùu Út vui, cùu kô chuyen Hà Nội tòng bao, cùu nói giờ ngóni lòn cũng nhè đám tròn chúng tôi đòn tin hít.

Bao vào nhà, thay bu tôi đang bù lu bù loa, còn tôi thì mệt mao, cùu mệt hít đòn đuôi sò viếc. Bu tôi kô câu chuyen tôi đòi lỵ vui tuoi Dòn cho cùu nghe. Đòn bu tôi nói xong, tôi cũng bao y tòi lòng đòn cùu hiếu. Nghe xong, cùu cùi cùi hít tôi:

- Cháu đinh lỵ cái con Hùng, con ông Chánh Đoàn ở xóm Già chao giùi? Vua ròi đi đòn cùu cũng có gòp nó, con này đòn cùi, đã thay đòn lỵ ong lòi mènh mày hay hít...

Quay vui phía bu tôi, cùu tiếc:

- Chao mà đòn cùi đòn a con dâu nhè thay là quý lòm ròi còn đòi chi nèa. Còn cái vui tuoi tác, hòp vui không hòp, nó xao quá ròi chao i. Cùu tin vào mày ông thay bói thì có ngày đòn thóc giòng ra mà ăn ròi hoa hòn không tròn đòn tròn hoa cùi lòn...

Thay cùu là ngóni ăn hòn có khác, cùu nói câu nào cùi chao nèch câu vui. Chiếu hôm đó, cùu lòi dùng cùm vui gia đình tôi và cũng nhè sò đòn giùi cùi a cùu mà bu tôi nghe ra. Cuối năm đó, tôi ròi cùi đòn cùi con cùp yêu quý cùi a tôi vui nhè. Cùu Út tôi lòi còn bao:

- Cùi vui ròi, nhè mày không muộn ở nhà quê thi lên Hà Nội làm Nhết trình vui cùu. Cũng phai ra ngoài đòn mè mệt ra vui ngóni ta, chao cùi lúi húi thay này mãi đòn bao giùi mèi khôn đòn cùi?!

Ngóni xao có câu "Không vào hang hùm sao bùt đòn cùp con" thay đòn quá sòi. Tôi không

"Con cùp yêu quý của tôi "

Tác Giả: Hùng Yên

Thứ Năm, 24 Tháng 9 Năm 2009 12:14

chỗ vào "hang hùm" mệt lịn, mà đã mò mòn vào nhieu lịn, có thể nói là rất nhieu lịn.. Cứ thi rờ rờ tôi đã khu ra đập gõn mệt tá cùp con, con nào con nay đập rờt đập thuong, còn con cùp mệt thì càng ngày càng hiền khờ à. Nghe đập đây có lịm quý vui thày bói cùm thi y nghe a tai, "nghé ch nhĩ" lịm đập y: , ba hoa cho lịm vào, đập n khi lăn dùng ra chật nhăn răng mệt không klop hoi! Quý vui rờa tôi nhè thè cũng chêng sao. Tôi sinh năm 1935, tuoi 74 tuổi, còn con cùp cung cùa tôi sinh năm 1938, tuoi 61. Con Heo 64, con Cùp 61.. Hai con ôm nhau ngồi đà gõn 50 năm nay mà chêng có chuyễn gì xay ra cù. Giờ nhè bây giờ tôi có nhèm mệt xuôi tay mà vui chêu ông bà đi chêng nua thì cái câu "Tử Hành Xung" cùa quý vui thày bói cũng là sai rời!..